

„Vedtagelsen af dette Ændringsforslag vilde være en aldeles uforsvarlig Omgang med Statens Penge“, og han betonedede, at Tjenesten hidtil var blevet godt besørget. I Modsætning hertil er det fra en Folketingsmands Side blevet udtalt, at han „i højeste Grad betvivlede, at Tjenesten var blevet godt besørget ved Marinens Officerer“, og han udtalte, at „vore Marineofficerer ikke har meget Begreb om at seje“. I forrige Møde blev det her i Salen under Behandlingen af en anden Sag af et æret Medlem (Rambusch) forekastet den højtærede Forsvarsminister, at han ikke ved den Lejlighed havde taget Marineofficererne i Forsvar. Hertil svarede den højtærede Forsvarsminister, at den højtærede Trafikminister havde imødegaaet Udtalelsen paa en for ham fyldestgørende Maade. Men naar man nu undersøger, hvad det da er, den højtærede Trafikminister har sagt, vil det aldeles ikke kunne gøres gældende, at der laa nogen Imødegaaelse i dennes Udtalelse. Jeg kan ikke se anderledes paa denne Episode, end at ikke blot Søofficererne, men ogsaa Befolkningen har været berettiget til at vente, at den højtærede Forsvarsminister var traadt i Skranken for Søofficererne med et energisk Forsvar. Dette har altsaa ikke været Tilfælde, hvilket jeg meget maa beklage.

Til disse Bemærkninger skal jeg for Øjeblikket indskrænke mig.

J. Pedersen: Jeg har haft den Opfattelse, at der ikke fra dette Tings Side vilde blive foreslaaet Ændringer i det foreliggende Finanslovsforslag, og det Foredrag, vi nu hørte af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), har bekræftet denne min Opfattelse. Endnu mindre har det kunnet falde mig ind at vente, at der her i Tinget fra Højres Side i en vis Desperation, som der er blevet sagt i Folketinget, skulde blive gjort Forsøg paa at vælte Finansloven. Jeg tror, at det Medlem, der i det andet Ting har fremsat denne Opfattelse, derved har vist sig at være i Besiddelse af en meget mere livlig Fantasi, end man i Almindelighed skulde vente hos det ærede Medlem. Men selv om der nu ikke er nogen, der tænker paa at gøre dette Finanslovsforslag Fortræd, ja ikke en Gang er nogen, der vil søge paa at gennemføre Ændringer i det, saa kan der jo godt være nogle Indvendinger at gøre mod det baade med Hensyn til den Maade, hvorpaa det er blevet til, og med Hensyn til dets Indhold.

Under den afsluttende Behandling i Folketinget blev der af den Ordfører, som opgjorde det endelige Resultat af Finanslovbehandlingen, i en mild Form fremført Anker mod Administrationen for den Maade, hvorpaa den stiller sine Forslag og meddeler sine Oplysninger til Finansudvalget. Der blev anket over, at Arbejdet fra Administrationens Side foregik alt for langsomt og alt for sent. Der blev gjort gældende, at mange af de Ting, der under Finanslovbehandlingen fremkom som Ændringsforslag, meget godt kunde have været optagne paa selve Finanslovsforslaget, naar man havde fremskyndet Arbejdet derpaa i Tide. Og under den følgende Forhandling, der for en stor Del førtes mellem den nuværende Finansminister og hans nærmeste Forgænger, den ærede Folketingsmand for Æbeltoft (N. Neergaard), var der i Grunden en rørende Enighed om, at dette Forhold, saaledes som det er, ikke er tilfredsstillende, at der kommer alt for mange Ændringsforslag under Finanslovens Behandling, at mange af dem kommer altfor sent, og at dette i høj Grad indvirker paa Behandlingsmaaden, idet man taber Overblikket og til sidst ikke er ganske klar over, hvorledes det hele staar til, indtil man endelig paa den sidste Dag faar en Opgørelse af Resultatet. Men der var, kan jeg gerne tilføje, ogsaa Enighed om, at skønt dette Forhold ikke er, som det burde være, vilde det neppe blive anderledes, i hvert Fald ikke uden at der blev skredet meget energisk ind. Dersom f. Eks. Folketingets Finansudvalg en Gang sagde til Regeringen: Efter den og den Dag kan vi ikke modtage Ændringsforslag, for saa kan vi ikke faa Finansloven færdig i ordentlig Tid, og dersom der overfor de mange udefra, der i Samlingens Løb kommer med Henvendelser og Andragender om Optagelse af Bevillinger paa Finansloven, blev sagt aldeles afgjort, at hvis saadanne Henvendelser og Andragender ikke kom frem inden Nytaar, saaledes at de kunde komme med til anden Behandling, saa kom de ikke med det Aar — saa kunde det jo være, at det kunde hjælpe noget. Den ærede Folketingsmand fra Æbeltoft (N. Neergaard) mente, at før man tog en saadan Beslutning, nemmede Folk ikke at komme med deres Andragender i Tide.

Nu kunde man maaske sige, at Behandlingsmaaden egentlig ikke vedkommer dette høje Ting, at det maa blive Folketingets Sag, hvilken Maade det vil be-